

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/163/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718206477
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6718206477.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a členov senátu JUDr. Ivicy Hanuskovej a Mgr. Martina Štubniaka, v právnej veci žalobkyne: L. T., rod. L., narodená XX. XX. XXXX, trvale bytom XX. marca XXX/XX, XXX XX S. - L., právne zastúpená JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom J. Kráľa 5/A 984 01 Lučenec, proti žalovanému: HOME CREDIT Slovakia, a. s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA, s. r. o., so sídlom 1. Mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia 1.085,-Eur s príslušenstvom, a o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 13Csp/79/2018 - 92 zo dňa 02. 05. 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňu náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej tiež „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančná súd“) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňu sumu 1.085,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.085,- Eur od 13. 12. 2018 až do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok). Zároveň určil, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Úverovej zmluvy č. SUA 14/004738 zo dňa 02. 11. 2014 (ďalej len „zmluva o úvere“), uzatvorenou medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročná a bez poplatkov (II. výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobkyňu trovy konania v rozsahu 100% (III. výrok).

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa sa svojou žalobou domáhala zaplatenia sumy 1.085,-€ s prísl. a určenia, že zmluva o úvere je bezúročná a bezpoplatkov ako aj náhrady trov konania. Svoj nárok odôvodnila tým, že dňa 02. 11. 2014 uzatvorila s predávajúcim (Autocentrum AAA AUTO, a. s.) kúpnu zmluvu, ktorej predmetom bola kúpa osobného motorového Suzuki Ignis (ďalej len „predmet kúpy“) za kúpnu cenu 4.405,- Eur. Časť kúpnej ceny vo výške 1.730,- Eur bola predávajúcemu uhradená pri podpise kúpnej zmluvy a doplatok kúpnej ceny vo výške 2.675,- Eur, mal byť predávajúcemu uhradený prostredníctvom zmluvy o úvere uzatvorenej so žalovaným. Úver mala žalobkyňa splatiť 84 mesačnými splátkami vo výške po 79,99 Eur, čím celková čiastka predstavovala sumu 6.719,16 Eur. Žalobkyňa argumentovala tým, že kúpna zmluva a zmluva o úvere sú vzájomne závislé, a preto bolo potrebné ich posudzovať ako jeden celok podľa § 52 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) Konštatovala, že vznik zmluvy o úvere bol závislý od vzniku kúpnej zmluvy, pričom kúpna zmluva obsahovala jasný a určitý prejav vôle žalobkyne získať úver v konkrétnej výške 2.675,- Eur na financovanie predmetu kúpy. Zo zmluvy o úvere vyplývalo, že celková výška úveru bola odlišná a to

vo výške 3.450,- Eur, pričom nevyplývalo, z akého titulu bol úver navýšený bez vedomosti žalobkyne, keďže táto nežiadala úver vo výške 3.450,- Eur, a pri podpise súvisiacej zmluvy nebola o ňom vopred informovaná. Žalobkyňa bola toho názoru, že v zmluve o úvere nebola správne uvedená celková výška úveru a ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) a j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“). Z tohto dôvodu považovala poskytnutý úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) a d) ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov.

3. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania a právneho posúdenia veci podľa § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), g), § 9 ods. 2 písm. g), j), § 1 ods. 1 písm. b), d), ods. 4, § § 137 písm. c), d) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 52 ods. 1, § 52a ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 5, § 451 ods. 1, 2, § 563, § 517 OZ a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z..

4. Okresný súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že medzi predávajúcim a žalobkyňou bola uzavretá kúpna s dohodnutým predmetom kúpy za kúpnu cenu vo výške 4.405,- Eur. Časť kúpnej ceny vo výške 1.730,- Eur bola predávajúcemu zaplatená v hotovosti, pri podpise kúpnej zmluvy a zvyšná časť kúpnej ceny vo výške 2.675,- Eur, mala byť uhradená z úveru poskytnutého na základe zmluvy o úvere uzatvorenej medzi žalobkyňou ako kupujúcou a žalovaným na účet predávajúceho v lehote do 7 dní odo dňa podpisu kúpnej zmluvy. Toho istého dňa bola medzi stranami sporu uzatvorená aj zmluva o úvere, kde v mene žalovaného vystupoval predajca, ktorý bol splnomocnený na takéto konanie. V časti 2. označenej ako „predmet financovania“ bolo dohodnuté, že predmetom financovania bol predmet kúpy t. j. osobné motorové vozidlo Suzuki Ignis, vrátane prípadne doplnkových služieb poskytnutých dodávateľom k tomuto vozidlu, pričom tieto neboli v zmluve o úvere žiadnym spôsobom špecifikované. V časti 3. zmluvy o úvere bolo dohodnuté, že žalobkyňa žiadala od žalovaného, aby jej bol poskytnutý úver formou preplatenia kúpnej ceny za predmet kúpy na účet predajcu, pričom bola uvedená celková výška úver 3.450,- Eur. Konečná cena predmetu financovania 5.180,- Eur s tým, že časť kúpnej ceny bola uhradená žalobkyňou pri podpise kúpnej zmluvy vo výške 1.730,- Eur.

5. Prvoinštančný súd vychádzal pri posúdení nároku žalobkyne z § 52 ods. 1 a § 52a ods. 1 a 2 OZ, pričom konštatoval, že pri hodnotení konkrétnych okolností prípadu sa javí ako nesporne preukázaná vzájomná závislosť kúpnej zmluvy ako aj zmluvy o úvere, keďže vznik zmluvy o úvere bol priamo podmienený skutkovou súvislosťou s uzatvorením kúpnej zmluvy s uvedením predmetu kúpy a spôsobu refinancovania jeho kúpnej ceny. Dospel k záveru, že kúpna zmluva obsahovala jasný a určitý prejav vôle žalobkyne získať úver v konkrétnej výške (2.675,-Eur) na financovanie predmetu kúpy, pričom v zmluve o úvere bola uvedená odlišná výška úver (3.450,- Eur). Žalovaný tak svojvoľne a jednostranne prostredníctvom zástupcu, ktorý bol zároveň aj predajcom zmenil výšku úveru na sumu 3.450,- Eur, pričom z kúpnej zmluvy nevyplýval žiaden právny základ pre takéto navýšenie a rovnako ani zo zmluvy o úvere nevyplývali žiadne tovary a služby, o ktoré mal byť úver navýšený. Ustanovenie o prípadných doplnkových službách považoval za neurčité a nič nepreukazujúce, ktoré nebolo v žiadnej zo zmlúv ani bližšie špecifikované. Na základe uvedeného tak dospel k záveru, že zmluva o úvere neobsahovala celkovú výšku úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) ZoSÚ, keďže v zmluve o úvere bola uvedená výška 3.450,- Eur, pričom v kúpnej zmluve, s ktorou je previazaná bol jasný a zrozumiteľný prejav vôle získať úver vo výške 2.675,- Eur. Z tohto dôvodu zmluva o úvere neobsahovala ani správny údaj o výške RPMN v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, kde malo byť namiesto nesprávnej uvedenej výške RPMN 24% pri výške úveru 2.675,- Eur a mesačnej splátky 79,99 Eur uvedená RPMN vo výške 37,04%. Z tohto dôvodu považoval v súlade s § 11 ods. 1 písm. b) a d) ZoSÚ poskytnutý úver za bez úročný a bez poplatkov. Mal preukázané, že žalovaný prijal od žalobkyne peňažné plnenie vo výške 3.760,- Eur, pričom táto mala z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti uhradiť len istinu úveru vo výške 2.675,- Eur. Z tohto dôvodu zaviazal žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.085,- Eur (3.760,- Eur - 2.675,- Eur) spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od dňa nasledujúceho po doručení žaloby (12. 12. 2018) t. j. 12. 12. 2018 do zaplatenia.

6. Zároveň vyhovel aj výroku, ktorým určil že zmluva o úvere je bezúročná a bezpoplatková a to v súlade s § 137 písm. c), d) CSP v spojení s § 11 ods. 4 ZoSÚ.

7. O trovách konania rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP a tieto priznal úspešnej žalobkyňi.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný odvolanie v celom rozsahu. dôvodiac, že toto trpí vadami podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prípadne aby odvolaním napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že žalobu zamietne a žalovanému prizná náhradu trov konania.

9. Žalovaný nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov z dôvodu nesprávne uvedenej celkovej výšky úveru a hodnoty RPMN. Výšku poskytnutého úveru považoval za korektnú, a to v nadväznosti na doručení faktúru č. FVBB1330_140546 zo dňa 02. 11. 2014 vystavenú predávajúcim na sumu 5.180,- Eur (ďalej len „faktúra“), ktorú predložil odvolaciemu súdu ako dôkaz. Vo faktúre bola uvedená výška 3.450,- Eur ako doplatok kúpnej ceny za predmet kúpy s tým, že časť kúpnej ceny vo výške 1.730,- Eur bola zaplatená žalobkyňou v hotovosti. Predmetnú faktúru podpísala aj žalobkyňa. Uviedol, že ako poskytovateľ úverov preplatil na základe zmluvy o úvere sumu 3.450,- Eur. Poukázal na to, že nemal žiaden dosah na položky uvedené vo faktúre, ktorú len preplácal. Konštatoval, že žalobkyňa presne vedela, v akej výške jej bude poskytnutý úver. S obsahom zmluvy o úvere súhlasila a túto podpísala. Zároveň podpísala aj protokol o prevzatí predmetu financovania, v ktorom bola taktiež uvedená celková cena úveru vo výške 5.180,- Eur. Taktiež uviedol, že ochrana spotrebiteľov nemôže byť bezbrehá, pričom právne predpisy ustanovujú podmienky, za akých sa môžu úvery poskytovať. V tomto smere na záver poukázal aj na rozhodnutie Okresného súdu Galanta sp. zn. 35Csp/316/2017.

10. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá navrhla potvrdiť odvolaním napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu a žiadala priznať náhradu trov odvolacieho konania. Stotožnila sa v plnom rozsahu so závermi súdu prvej inštancie. Argumentáciu žalovaného v odvolaní považovala za nenáležitú a nespôsobilú spochybníť správnosť napadnutého rozsudku. Vo vzťahu k faktúre predloženej žalovaným poukázal na § 153, § 154 v spojení s § 366 CSP. Považovala predloženú faktúru ako novotu, ktorú nemôže použiť v odvolacom konaní ako prostriedok procesnej obrany. Uviedla, že mala záujem úverom financovať výlučne zvyšnú časť kúpnej ceny za predmet kúpy. Považovala za vylúčené, aby ktorékoľvek ďalšie položky nad rámec doplatku kúpnej ceny tvorili súčasť poskytnutého úveru, keďže tieto by mali byť súčasťou odplaty. V závere poukázala na závislosť zmluvy o úvere od kúpenej zmluvy, a na ich vzájomne prepojenie, pričom na podporu tohto svojho tvrdenia poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2C/30/2011 zo dňa 28. 11. 2012 a rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžo/21/2013 zo dňa 30. 04. 2014.

11. Žalovaný nevyužil svoje právo repliky a k vyjadreniu žalobkyne sa už nevyjadril.

12. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), stranou v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu voči, ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody [§ 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP], preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie, viazaný skutkovým stavom tak ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne v dôsledku čoho odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

13. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

14. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie prejednávanej veci v čase vyhlásenia rozsudku a následne aj vecne správne rozhodol. Rozhodnutie prvoinštančného súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. V odôvodnení uviedol rozhodujúci skutkový stav, pričom až nad potrebný rozsah opísal priebeh konania, pričom na výsledky vykonaného dokazovania aplikoval právne predpisy, ktoré citoval vo svojom rozhodnutí, a z ktorých následne vyvodil svoje právne závery, ktoré primerane vysvetlil.

Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd.

16. V prvom rade je potrebné uviesť, že prvoinštančný súd správne posúdil právny vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným ako spotrebiteľský v zmysle § 52 ods. 1 OZ. V zmluve o úvere žalobkyňa vystupovala ako spotrebiteľ, t. j. nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, zatiaľ čo žalovaný vystupoval ako dodávateľ, t. j. ako subjekt, ktorý pri uzatváraní a plnení zo spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti.

17. Následne sa okresný súd v súlade s § 52a ods. 1, 2 OZ zaoberal vzájomnou súvislosťou a prepojením medzi kúpnu zmluvou a zmluvou o úvere, pričom dospel k správne právne záveru, že kúpna zmluva a zmluva o úvere sú navzájom závislými zmluvami.

18. Podľa § 52a ods. 1 OZ, ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne.

19. Podľa § 52a ods. 2 OZ, ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

20. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že dňa 02. 11. 2014 uzatvorila žalobkyňa s predajcom kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bola kúpa osobného motorového vozidla zn. Suzuki Ignis za kúpnu cenu 4.405,- Eur s DPH. Časť kúpnej ceny vo výške 1.730,- Eur bola zaplatená žalobkyňou v hotovosti, pričom zvyšná časť kúpnej ceny vo výške 2.675,- Eur mala byť uhradená prostredníctvom úveru poskytnutého žalobkyňi na základe zmluvy o úvere od žalovaného. Z obsahu zmluvy taktiež vyplýva, že neoddeliteľnou súčasťou kúpnej zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky pri predaji vozidiel a protokol o skúšobnej jazde a odovzdaní motorového vozidla, v ktorom sú špecifikované technické parametre a výbava automobilu. Toho istého dňa bola uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným zmluva o úvere, pričom za žalovaného konal ako zástupca predajca. Predmet financovania podľa zmluvy o úvere bol predmet kúpy, vrátane prípadných doplnkových služieb poskytnutých predávajúcim. V zmluve o úvere bola uvedená cena predmetu kúpy vrátane všetkých ďalších doplnkových služieb vo výške 5.180,- Eur, a teda výška úveru bola 3.450,- Eur, po odpočítaní akontácie.

21. Odvolací súd konštatuje, že v danom prípade išlo o typický prípad závislých zmlúv, k uzatvoreniu ktorých spravidla dochádza na jednom rokovaní, pričom vznik ako aj zánik niektorej zo zmlúv má za následok, že plnenie z ďalších zmlúv stráca svoje opodstatnenie. V prípade, ak nastane takáto situácia dochádza ex lege k zániku aj ostatných závislých zmlúv. Ide o obdobné dôsledky ako v prípade, ak sa plnenie stane nemožným. Zmluva o úvere bola uzatvorená za účelom dofinancovania kúpnej ceny za predmet kúpy, pričom výška úveru sa odvíjala od výšky doplatku kúpnej ceny. Z obsahu kúpnej zmluvy vyplýva, že výška kúpnej ceny v sebe zahŕňa zmluvnými stranami dohodnutú kúpnu cenu za predmet kúpy. V tejto zmluve nie sú špecifikované, žiadne iné poplatky spojené s predmetom kúpy.

22. Na základe takto zisteného skutkového stavu a právneho posúdenia dospel súd prvej inštancie k správne záveru, že v zmluve o úvere bola nesprávne uvedená celková výška úveru podľa § 9 ods. 2 písm. g) ZoSÚ a následne s tým spojená aj výška RPMN v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, čoho zákonným dôsledkom je, že takto poskytnutý úver sa v súlade s § 11 ods. 1 písm. b) a d) považuje za bezúročný a bez poplatkov.

23. Súd prvej inštancie pri vyhlásení rozsudku vychádzal zo skutkového stavu zisteného v čase vyhlásenia rozsudku (§ 217 ods. 1 CSP, prvá veta), pričom prostriedky procesného útoku a procesnej obrany boli strany sporu oprávnené predkladať do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa konanie skončí (§ 154 CSP). Žalovaný k svojmu vyjadreniu zo dňa 07. 05. 2019 predložil ako dôkaz faktúru, pričom je zrejme, že toto vyjadrenie bolo súdu doručené až po vyhlásení odvolaním napadnutého rozsudku súdom prvej inštancie (02. 05. 2019). Odvolateľ okrem citovanej faktúry predložil v odvolacom konaní ako dôkaz protokol o prevzatí predmetu financovania zo dňa 02. 11. 2014.

24. Podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné vyčítať súdu prvej inštancie žalovaným tvrdené nesprávne skutkové zistenia, keďže okresný súd pri rozhodovaní vychádzal z predložených dôkazov a nepopretých skutkových tvrdení žalobkyne na pojednávaní dňa 02. 05. 2019. Všetky ďalšie žalovaným predložené listinné dôkazy boli realizované žalovaným oneskorene v rozpore so zásadou koncentrácie konania. V konaní neboli preukázané žiadne okolnosti, ktoré by umožňovali odvolaciemu súdu považovať listinné dôkazy ako aj skutkové tvrdenia žalovaného, za novoty podľa § 366 CSP. Odvolací súd preto nemohol na predložené dôkazy zo strany odvolateľa prihliadať, ani sa nimi zaoberať, nakoľko boli, predložené až v odvolacom konaní, pričom žalovanému, nič nebránilo tieto predložiť v konaní pred súdom prvej inštancie, ktorý by sa s týmito mohol vysporiadať. V tomto smere na doplnenie odvolací súd poukazuje na zásadu pochádzajúcu z rímskeho práva, podľa ktorej práva patria bdelým, ostražitým, resp. starostlivým (*vigilantibus iura scripta sunt*), teda tým, ktorý sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv, a ktorá svoje procesné opatrenia (maj na mysli aj prostriedky procesného útoku a procesnej obrany) uplatňujú riadne a včas s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením, či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod.. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžr/38/2011 zo dňa 08. 11. 2011).

25. Vo vzťahu k rozhodnutiu Okresného súdu Galanta č. k. 35Csp/316/2017 - 88, na ktoré odvolateľ poukázal v odvolaní, odvolací súd uvádza, že žalovaný v tomto smere zrejme zabudol opomenúť skutočnosť, že sa nejednalo o právoplatné rozhodnutie. Citované rozhodnutie zo dňa 24. 09. 2018, ktorým Okresný súd Galanta žalobu voči obchodnej spoločnosti Home Credit Slovakia a. s. ako žalovanému zamietol, bolo zrušené uznesením Krajského súdu Trnava sp. zn. 24Co/25/2019 zo dňa 25. 09. 2019. Následne Okresný súd Galanta opätovne vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 27. 01. 2020, pričom žalobe v tomto prípade už vyhovel (I. výrok) a vo zvyšnej časti týkajúcej sa časti nároku na úroky z omeškania zamietol (II. výrok). Z uvedeného rozhodnutia je zrejmé, že po vrátení veci bol tento súd viazaný vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu, pričom po doplnení dokazovania dospel práve naopak k opačnému záveru ako tomu, na ktorý poukazoval žalovaný vo svojom odvolaní. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 13. 03. 2020.

26. Nakoľko súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, ako aj k výške bezdôvodného obohatenia (ktorý žalovaný nerozporoval), bol v súlade s § 137 písm. c) CSP v spojení s § 11 ods. 4 ZoSÚ, správny aj jeho záver, ktorým vyhovel nároku žalobkyne na určenie, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov (II. výrok).

27. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil, vrátane závislého výroku o trovách konania, ktorý bol odôvodnený plným úspechom žalobkyne v konaní, a ktorý žalovaný ani nenapadol konkrétnymi dôvodmi.

28. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol aplikujúc ust. § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Úspešnou stranou sporu v odvolacom konaní bola žalobkyňa. Preto odvolací súd priznal žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením postupom v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

29. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

a) ktorému súdu je určené,

b) kto ho robí,

c) ktorej veci sa týka,

d) čo sa ním sleduje a

e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolať musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolaťom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolaťom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolať v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).